

מורשת להנחיל

גליון י"א | פר' נצבים וילך - ראש השנה | אלול תשפ"ו - תשרי תשפ"ז

מהנעשה והגשמע

בהתאסף ראשי עם

השבוע האחרון היה מלא וגדוש. ראשי החבורות וסגניהם התכנסו רבות לתכנון ויירידה לפרטים הקטנים של השנה ב'קריית מורשת אומן', שם ינצלו הבחורים והילדים את ההתקבצות הקדושה, באהבת חברים נאמנה, בסדרי לימוד, חבורות מיוחדות ועוד שלל תוכניות נפלאות.

|||

ההכנה לקראת ר"ה

בחבורות הבחורים לבחורי ישיבה גדולה, התכנסו הבחורים בליל ישיי העבר במסגרת החבורות, לניגוני התעוררות ודבוקות בשילוב קטעים מנוסח התפילה של הימים הנוראים, כאשר בירושלים מנהל החבורות הר"ר ראובן שיף שליט"א הנעים בקולו את נוסחאות התפילה, ובבית שמש הנעים החזן הר"ר נחמן קעניג שליט"א. את ההתעוררות קשה לבטא, הקירות רעדו, יכלו לחוש את נהמת הכיסופין שיצאו מליבות הטהורים של מאות הבחורים.

|||

הנה זה בא

הבחורים היקרים שחיכו לחוברת המיוחדת 'בצילו חמדותי', שמחו לקבל את החוברת הייחודית עם כל התוכניות של ההתקבצות באומן, באופן מפורט וברור. תקוותינו שאכן, תהיה תועלת רוחנית וגשמית גם יחד, לכלל הבחורים היקרים נ"ו.

|||

חשיבות תפילת הנשים

'שנות ברסלב' התכנסו ביום רביעי באולם הכתר בירושלים, להודות להשי"ת על העבר ולהעתיק בתפילה, לקראת ימי ר"ה הקרבים ובאים, שיזכו בעליהן וילדיהן להגיע לקיבוץ הקדוש באומן מתוך שובה ונחת, בשילוב ריקודים והמחאות כף להמתקת הדינים, שם שמעו מפי רבניות חשובות תליט"א בגודל מעלת הר"ה של רביה"ק באומן, ועל חלקן במסירות הנפש לקיום ציוויו של רביה"ק.

"ומה אתם רואים?!" ומה אתם שומעים?!"

נחלים זורמים, מתנחשלים, שוטפים. גלים גלים, מתקבצים, מתאספים, מתקדמים. אלפים, רבבות, צועדים, ססים, נוסעים, הולכים, מתייסרים, מתקשים, סובלים. הולכים אל התכלית. והשכל אינו מבין, וכמעט מליבא לפומא לא גליא. רמזים, פה, שם; והלב מתלהט משיחה כזו או מאמרו קודש זה, ועדיין - אין המוח תופס ואין השכל מבין.

"ומי שיש לו עינים לראות הוא מתפלא מאד בכל שנה ושנה בעת זמן הקבוץ כי מי פועל ועוסק זאת לקבוץ בכל שנה ושנה קבוץ גדול כזה ה' עליהם יחיו... ולפני ראש השנה משלף כל אחד מהם כל עסקיו שביטו וקא ביגיעות וטרחות גדולות" (פרפראות לחכמה, תו' מ' ח"ב)

מי לכם פה? מה לכם פה? מה זה והיה מדי שנה בשנה וקמתם ועזבתם את נוחות ביתכם וטלטלתם עצמכם בטלטול הדרך הקשה "בכל שנה ושנה ביגיעות וטרחות גדולות כל כך?"

"ומה אתם רואים?!" ומה אתם שומעים?!"

■ ■ ■

מזה למעלה מ-200 שנה מאז הסתלקות רבינו הק', ועדיין אנו נוסעים. עדיין אנו מתאמצים לקיים ציוויו הקדוש להתקבץ עמו יחד ברננה, יחד עם כלליות אנ"ש - על כל גווניהם - באחדות ובשמחה.

"ומה אתם רואים?!" ומה אתם שומעים?!"

האמת הפשוטה היא, ש"אי אפשר להשיב להם שום תשובה נוחת כלל, כי ענין זה הוא רק כל חד כפום מה דמשער בלבה יודע ומרגיש גדל קדושת הענין הזה, וגדל הפעולה הקדושה והתועלת הגדול שמוגיע על ידי זה לכל אחד מהקבוץ הזה". (שם, תו' ה' ח"ב)

■ ■ ■

יסוד הכל הוא אמונה. אמונה פשוטה, תמימה, מלאה ושלמה. אמונה שאם הרבי אמר לנסוע - נוסעים ואם הרבי אמר לבוא - באים.

למה תוקעין? רחמנא אמר תקעו!

אנחנו מאמינים ש"כל תקוננו עתה הוא על-ידי ראש השנה, שאנו צריכין להתקבץ הרבה נפשות בראש השנה אל צדיקי אמת, שהם שרשי נפשות ישראל באמת, שהם יכולין לעשות ראש השנה, שעל-ידי זה נתתקן הכל", ואנחנו מאמינים ש"עקר תקון התשובה אי אפשר להתחיל כי אם

על-ידי הצדיקים אמתיים שהם אוהזים בכסא הכבוד, דהינו בשרשי נפשות ישראל, שהם יכולים לעשות ראש השנה, כי הם בבחינת מקומו של עולם ויודעים מקום כל אחד ואחד מתחלה ועד סוף, והם יודעים לעשות ראש השנה שהוא יומא דדינא לדון את כל אחד לכף זכות, ... אפילו אם הוא הגרוע שבגרועים, ומכניסים אותו לכף זכות באמת", ואנחנו מאמינים ש"צריכין לנסע לצדיקים אמתיים על ראש השנה,

כי מהם עקר קדושת ראש השנה. כי אפילו הרחוקים מהם שאין נוסעין אליהם, כלם מקבצים מהם קדושת ראש השנה שהוא התעוררות התשובה וכנ"ל, אבל בודאי כל מי שמתקרב אליהם ונוסעים אליהם על ראש השנה בודאי הם עקר המקבצים קדושת ראש השנה שנמשך רק מהצדיקים כנ"ל, ואנחנו מאמינים ש"זה הצדיק האמת שפבר שבר כל התאות וכי, עד שזכה לכל התקונים כנ"ל, עד שזכה שיש לו כח לעשות ראש השנה, הוא ממשיך עלינו כל אחד מישראל המקרבים אליו קדושת ראש השנה, דהינו שהוא דן אותנו לכף זכות ומכניס אותנו באמת לכף זכות, עד שמגיע על כל אחד הרהור תשובה ומתחיל לצעק לה' יתברך מעמק הלב, ומשם מתחיל לכנס בדרך התשובה", ואנו מאמינים ש"הצדיק האמת שפבר, אשר בגדל צדקתו וקדושתו הוא יכול לבטל עצמו בתכלית הפסול, כי הוא סותם עיניו מחזיו דהאי עקמא לגמרי, ואין לו שום הסתכלות בזה העולם כלל. אף גם הוא מקבל על עצמו כל העניינים וכל היסורים קשים מפות בשביל ה' יתברך ובשביל ישראל... עד שזוכה להמשיך תקנים משם לגלות אלהותו עד שיעורר בתשובה גם כל הרחוקים מאד מאד. ועקר נפלאות עבודתו הוא בראש השנה, כי העקר הוא ההתחלה, שהוא בחינת ראש השנה שהוא ראשון לבריאה ראשון לתשובה".

"ועל-כן באמת ענין ראש השנה הוא ענין נפלא ונעלם מאד, כפי אשר הבננו מדברי רבינו ז"ל גדל עצם גדול נוראות ראש השנה, שאמר שכל ענינו ועסקו הוא ראש השנה!" (הל' תפילת ערבית ד)

■ ■ ■

ועל-כן עקר העבודה של כל ישראל בראש השנה ויום הכפורים וכל עשרת ימי תשובה, הוא בפשיטות ובתמימות גמור בלי שום חכמות כלל, כי אז הכל שבין אל האמות ומתפלל וצוהקין לה' יתברך מעמק הלב בפשיטות ובתמימות בלי חכמות כלל, ומבקשים רק מתנת חנם... כי זה עקר דרך התשובה שמקבלין מהצדיק הגדול האמתי בעת פשיטותו, שאז ממשיך בחינת האוצר מתנת חנם, ואז מאיר בישראל דרכיו האמתיים להתנהג רק בתמימות ופשיטות באמת ובאמונה שלמה בלי שום חכמות כלל ולבקש תמיד מה' יתברך רק מתנת חנם. וגם מתנת חנם אין אנו ראויים לקבל, רק הכל בכח זכות הצדיקים האמתיים שממשיכים האוצר מתנת חנם בעולם בעת פשיטותם שהוא הדרך לארץ-ישראל... כי זה עקר דרך התשובה של כל מי שרוצה לחסו על חיו הנצחיים ולשוב אליו יתברך באמת. וזה צריכין בראש השנה שהוא ראשון לעשרת ימי תשובה, על-כן צריכין לנסע לצדיקים אמתיים על ראש השנה!" (הל' ביהכ"ס ה)

■ ■ ■

"השם יתברך יזפנו להקין עצמנו כראוי על ראש השנה הבא עלינו לטובה להרגיש מעתה תקף קדושת היום כי הוא נזכר ואים וכי. ואף שהוא אשירינו שאנו מקבל הקבוץ הקדוש הנאספים על שם אדוננו מורנו ורבינו זכר צדיק וקדוש לברכה, כי פבר שמענו מפי הקדוש שאין דבר גדול מזה!" (על"ת תע"א)

דינים נחוצים לקראת ימי ראש השנה

הדלקת נרות, ויברכו עליה גם בהבדלה, או שיברכו על אור הנר בלי לקרב שתי נרות אחד לשני, דאבוקה הוא רק מצוה מן המובחר.

אכילה לפני התקיעות

א. לפני קיום מצוה יש איסור אכילה של פת או עוגות, ואף לענין טעימה של שאר מאכלים או שתייה, כתב המשנ"ב שאין להקל אלא רק בשעת הדחק, ולכן מן הראוי היה שלא לאכול לפני התקיעות כמו לפני נטילת לולב או מקרא מגילה.

ב. יש סיבה נוספת שלא לאכול קודם התקיעות, משום שיש איסור של אכילת כביצה פת או עוגות לפני תפילת מוסף, אמנם מחמת זה היה אפשר לאכול שאר מיני מאכלים כגון פירות, שתייה או קוגל תפוז"א, אבל בדרך כלל קשה לאנשים להיזהר שלא לאכול יותר מכביצה עוגות או מציאות.

ג. בר"ה שנת תקצ"ב התפשטה מגיפת החוליע באירופה [הדבר מוזכר גם במכתבי מוהרנ"ת], וחלק מהזהירות שלא להידבק במחלה, היה שאסור לצום הרבה זמן, ורעק"א לא רצה שיאכלו לפני התקיעות, ולכן תיקן בעירו שישמעו שלשים תקיעות דמיושב ואח"כ ילכו לביתם ויעשו קידוש ויטעמו מה שמותר לפני מוסף, ויחזרו לבית הכנסת להתפלל מוסף והמשך התקיעות. רואים כמה היה חמור אצלו האכילה לפני התקיעות שהעדיף להפסיק בין תקיעות דמיושב למעומד מאשר לאכול לפני התקיעות.

ד. לכן מי שקשה לו לא לאכול עד אחר התפילה, אם יכול להמתין עד אחר תפילת לחש של מוסף, יעשה כך, ואחר תפילת לחש יקדש ויאכל מה שרוצה, ובאופן זה מרויח את כל החששות, א, שאינו אוכל לפני מוסף, ב, שלא מפסיק בין תקיעות שמיושב לתקיעות דמעומד, כי כבר יצא בתקיעות של לחש על סדר הברכות.

אם גם זה קשה עליו, שיעשה כפי תקנת רעק"א שיקדש אחר תקיעות דמיושב לפני תחילת מוסף, ויזהר שלא לאכול מזונות יותר משיעור כביצה.

מי שקשה לו להמתין עד אחר התקיעות, עדיף לקדש קודם התקיעות ולא קודם קריאת התורה, כי יש מהאחרונים הסוברים שקריאת התורה הוא חלק מתפילת שחרית, ואין לאכול קודם שגמר שחרית.

סעודה שלישית

השנה שחל ליל יום ראשון בשבת יש גם סעודה שלישית, ויש לידע ולהודיע ממשנהגוע זמן שקיעת החמה שוב נאסר לאכול, אפי' שהתחיל בהיתר, כיון שהגיע חובת קידוש של ליל שני של ר"ה, ויש למהר ולסיים אכילתו ושתייתו קודם השקיעה.

בפרוטת בנרות או שיגביה את הנרות ויתכוון לזכות חלק בהם. בדרך כלל מי שנמצא במקום משותף, מקפידים מנהלי המקום להדליק בחדר אוכל עבור כולם, וא"צ לזכות במיוחד בנרות, כיון ששילמו עבור השהות במקום, הרי גם מחיר הנרות כלול בתשלום.

ראש השנה שחל בשבת

א. בתפילה יש להזכיר שבת וראש השנה. אם טעה ולא הזכיר כלל שבת לא בתוך הברכה ולא בחתימה, אם עדיין עומד בתוך שמו"ע, יחזור לתחילת ברכה רביעית, ואם סיים את התפילה חוזר לראש. וה"ה אם לא הזכיר ר"ה בכלל.

ב. אם הזכיר שבת בתוך הברכה, וטעה בחתימה והזכיר רק שבת ולא ראש השנה, יצא ידי חובתו. ואם טעה והזכיר רק ראש השנה ולא הזכיר שבת, המשנ"ב נשאר בצ"ע, ולכן כתב הגרש"ז אוערבאך שכיון שספק ברכות להקל, א"צ לחזור ולהתפלל. אמנם לפי"ז כל זה רק בתפילה שהוא דרבנן, אבל בקידוש ליל שבת שלדעת המשנ"ב חיובו מדאורייתא, א"כ הוי ספק דאורייתא, וצריך לחזור ולקדש. אמנם כיון שיש שס"ל שכבר יצא ידי חובת קידוש בתפילת ערבית, וגם יש פוסקים דס"ל דאם חתם רק בשל ר"ה יצא, לכן אם שכח להזכיר שבת בחתימה, ישתדל לשמוע קידוש מאדם אחר.

סעודת ליל ראש השנה

א. בברכת שהחיינו בליל ראשון ראוי לכוון גם על הזכות והשמחה העצומה שזכינו לקיים ציווי רביז"ל ולבוא להשתתף בקיבוץ על ציונו הק' באומן.

ב. אכילת הסימנים ראוי שיהיה אחר המוציא כדי לא להפסיק בין הקידוש להמוציא. אמנם בליל שני שלכתחילה יש לכוון בשהחיינו שבקידוש על פרי חדש, ראוי שהמקדש יטעם מעט מהפרי החדש מיד אחר הקידוש, אבל שאר השומעים אין צריכים להקפיד ע"ז.

ג. ברכת פרי העץ יש לברך על התמר שהוא משבעת המינים והוא קודם לכל שאר המינים וכ"ש לשאר סתם פירות, ולכן יברך על התמר ולא על התפוח ולא על הרימון. ובשאר הסימנים יברך על ה'קרא' שאין בא מחמת הסעודה ויכוון לפטור שאר הסימנים.

ד. השנה חל ליל ליל יו"ט השני במוציא שבת, ויש להבדיל בתוך הקידוש ועושים יקנה"ז, ובברכת הנר אין להדליק גפרורים רק עבור ברכת ההבדלה, דנחשב הדלקה שלא לצורך, אלא ישתמש בנרות שהודלקו לצורך הדלקת נרות.

אם רוצה לקרב שתי נרות אחת לשניה, יזהר שלא יישפך ממה שכבר ננס, דהוי מכבה כי מקצר את זמן בעירתו, ובבית פרטי אפשר להדליק שני נרות חדשים ומיד לקרב לפני שיספיקו להיכנס ולהישפך, אבל במקום ציבורי שלוקח הרבה זמן, אי אפשר לעשות זאת, ולכן ראוי שיכינו מראש אבוקה שישתמשו בה לצורך מצוות

התרת נדרים

נהגו להתיר נדרים בערב ראש השנה, ולכן נביא כמה ידיעות נחוצות בענין זה:

א. ההתרה מועילה רק לנדרים שאין זוכר אותן, אבל מה שזוכר צריך לפרט הנדר לפני אחד מהדיינים, וצריך לפרט הפתח והחרטה שמחמת זה מתיר את הנדר, ובאופן כזה צריך שיהיו הדיינים בגדר שאם מסבירים להם הלכות נדרים יבינו מה מדובר, וצריכים גם לדעת כיצד עושים פתח בהתרת נדרים.

ב. נוהגים למסור מודעה שכל הנדרים שינדור מכאן ולהבא שלא יחולו, אמנם כפי המבואר בשו"ע אין לסמוך ע"ז, כי י"א שאם זכר את המודעה בשעת הנדר, לא מועילה המודעה, וגם י"א שהמודעה מועילה רק אם נזכר בה בתוך כדי דיבור אחר הנדר, אמנם כתב הגרש"ז אוערבאך שלענין מנהג טוב שנהג ג' פעמים או נדרי מצוה שחלים אף בלי הזכרת לשון נדר, יכולים לסמוך על המודעה.

ג. נשים לא נהגו להתיר נדרים בערב ר"ה, וכתב הגרש"ז אוערבאך שסומכות על כל נדרי בליל יוהכ"פ, אמנם למנהגינו שבכל נדרי אין מתירין כלל את הנדרים, אלא הוא רק בלשון מסירת מודעה על להבא, יש ענין להתיר, ולכן טוב שיעשו את הבעל שליח להתיר עבורו, וקודם שאומר את נוסח ההתרה, יאמר לדיינים שהוא מתיר אף עבור אשתו בשליחותה.

ד. צריך שהשלשה דיינים יהיו גדולים בוודאות, ולכן אין ליקח אלא מי שיש לו כבר חתימת זקן. הדיינים יכולים להיות קרובים זה לזה או קרובים למבקש ההתרה.

ה. מופלא הסמוך לאיש, דהיינו מגיל י"ב, אם יודע מה משמעות נדריו, נדריו חלים, ולכן יש שנהגו שגם הם יתירו נדרים בערב ר"ה, ויכולים להצטרף ולומר ביחד עם אדם אחר שאומר את נוסח ההתרה.

הדלקת נרות

במצות הדלקת נרות יש שני חיובים, חיוב הגברא, שכל אחד מצווה לקיים מצוות הדלקת נרות בעצמו או ע"י השתתפות בנרות, וביחוד זה מי שנשוי ואשתו נמצאת בביתו [לא במקום אחר], הרי היא פטורת בהדלקתה מחיוב זה. מלבד זה יש חיוב נוסף לאכול במקום שיש אור, וגם במקום שישן שלא יהיה חשוך לגמרי, וזה מחשש שמא יתקל בדברים, ובזה מספיק שנכנס אור מבחוץ. ולכן מי שאין לו מי שיפטורנו מחיוב גברא כנ"ל, ידליק בעצמו במקום שאוכל, או שישתתף

תיקון טעות

בגליון הקודם כתבנו שלא לברך ברכת כהנים בדרכים ולא באומן במשך כל השנה

העירוני שבדרכים ודאי מותר, משום שכל שנמצא מחוץ לתחום העיר, אין חלים עליו מנהגי העיר, ויכול לנהוג כפי מנהג המקום שבא משם. וגם לענין אומן, כיון שנוהגים שם לישא כפיים כל השנה, הרי זה מנהג העיר, וא"כ מי שנושא כפיים אינו משנה ממנהג העיר. ומ"מ הדבר נוגע כשנמצא בשדה תעופה בערים אחרות כגון בקשיניב או בוינא וכדו', שיש להיזהר שלא לישא שם כפיים נגד מנהג המקום.

אומן ערב ר"ה תשס"ד
ערב ראש השנה ראוי
לתן על פדיון

הפעילים החשובים שליט"א
בפעילות למען החזקת 'מורשת הנחל'

בנתיבות בני העוורים

הבאר מן

לזכות לתשובה אמיתית, בשמחה ובחיות נפלאה.

שאלה:

בימים הקרובים מתחילים לקום לסליחות ונכנסים לעומק ימי התשובה, מדוע כל שנה לעת כזאת, אנכי חש מועקה וכבידות, ומהי אכן העצה לקום ולהיכנס לעבודת התשובה בשמחה ומתוך חיות?

תשובה:

א. אחד מתכסיסי היצ"ר האכזרים, הוא, 'להשתמש עם הרע שבמדמה' ולצייר לפנינו תמונות מעוותות כמו בעניין שאלתך: את התשובה, הסליחות ואת הימים הנוראים, ומצייר כדברים כבדים מנשוא, אשר מטרם הם לא הגביל אותנו, או להעניש אותנו, ואף גם את השם יתברך הוא מצייר לנו כאחד שמבקש את רעתנו ומחפש להתנקם בנו, רח"ל מהאי דעתא שבשעתא, דמיון כזו זה הוא הגורם לכאורה את המועקה ואת הכבידות.

ב. מהי האמנה? הפוכה לחלוטין, השי"ת אוהב מאד אפילו את הפושעים בשישראל, וחושב עליהם מחשבות לבלתי ידח ממנו נידה, ובמיוחד בימים אלו מגלה הוא את כל מידות הרחמים הגנוזים אצלו ופושט יד לפושעים לקבל תשובתם, ואף אינו מכביד עליהם כלל, 'צריך להקל את אופן התשובה על בעלי התשובה' (ספר המידות) 'ואין אני מבקש לא זבח ולא קרבנות, אלא דברים' (מד"ר) הינו לדבר לפניו בפשיטות דיבורי תפילה ותשובה.

ג. ולכן עלינו לשנות בחזרה את התמונות על תקוה זו, למאירות ומשמחות כפי שהם באמת, וכיצד עושים זאת? באמצעות כוח המחשבה, וכוח הדיבור, וכוח האמנה בכל מעשה פשוט של תשובה.

ד. "כוח המחשבה": הריני להתחיל לחשוב על עבודת התשובה, בצורה אחרת לגמרי, לזכור כל הזמן שהשי"ת אוהב אותי אהבה אין קץ, למרות כל מה שהוא יודע עלי, והוא עומד מולי, מלא רחמים וחמלה, מחכה שרק אבקש ממנו מחילה וסליחה, כדי שהוא יענה בשמחה "סלחתני" - כמה התרגשות שמחה וגיל יכול זכרון זה, לעורר בליבנו, עד שעי"ז בעצמו, נתעורר לבכי ולחרטה על מעשינו, בבחינת בשמך יגילון כל היום ר"ת כהיום ר"ת בכיה!

ה. "כוח הדיבור": א. לדבר לעצמך ולאחרים בשבחם וטובם של ימים קדושים אלו, כגון שתאמר לעצמך: "איזה

נס שיש ימי תשובה בהם אפשר להתרחק מכל צחנת שנה שעברה" "כמה צוקער ודבש יש בעבודת הימים הללו" וכיוצא בזה.

ב. להרבות בתורה והודאה להשי"ת על המתנות הנפלאות שהעניק לנו ברוב טובו וחסדו בירח האיתנים: כוח התשובה, ימי אלול, עשרת ימי תשובה, סידור הסליחות, המחזור העבה, הניגונים והנוסחאות המרטיים, המצות והמנהגים השונים שיש באלו הימים, הציון הקדוש, הקיבוץ, והר"ה שלו העולה על הכל. כמו"כ בכל שמו"ע תברך בכוונה ובשמחה בא"י הרוצה בתשובה, בא"י חנוך המרבה לסלוח.

כמה שתרהיב יותר בהודאה להשי"ת על המתנות דלעיל, כך תחוש יותר את מידת רחמיו וחמלתו, וכמה שתחוש יותר את מידת רחמיו כך תתעורר יותר לחרטה ותשובה מתוך חיות ושמחה בו יתברך וכו"ל.

ג. ולכן תראה שלפני הסליחות מתחילים עם "אשרי" אשר בו מזכירים כמה חנוך ורחום ה', וטוב לכול ורחמיו על כגל מעשיו וכיוצא, ואח"כ אומרים פסוקים מלוקטים, העניין תודה ושבח להשי"ת ובעיקר חזורים כמה פעמים, על כך שהוא "גדול מאד" (אשר כידוע 'גדולה' מרמז על מידת חסדו יתברך) וכמו"כ גם בהמשך בפסוקים שבין הסליחות ובפיוטי הסליחות עצמם, מזכירים מידי פעם, את מידת חסדו וטובו - פוק עיל ותשכח, ותשים לב להתמקד בהם, לאמרם בכוונה, עי"ז תוכל להתעורר בתשובה בחיות גדולה מאד.

ו. תאמין "שאביסל איז אויך גוט", ותשמח בכל מעט תשובה שהנך זוכה לעשות במחשבה דיבור ומעשה.

מחשבה: בכל עת מצוא תהרהר בתשובה (הרהור יכול להיות מחשבה קצרה, כגון: אבי שבשמים מתי כבר אזכה להיות איש כשר אמת), ותאמין שזה חשוב מאד בשמים ותשמח בזה באמת.

דיבור: תחטוף בימים אלו, כמה שיותר אפילו דיבורים קצרים של תשובה, אבל העיקר שבכל פעם תאמין בהם שהם עושים רעש בשמים, ותשמח בזה.

ובמעשה: תתחזק אפילו בדברים פשוטים, להשתנות בהם לטובה, ואפילו אם היצר מוליש דעתך, שזה לא יחזיק מעמד, אעפ"כ תאמין גם בקצת הזה, שיש לזה כוח עצום, ונחת רוח גדול להשי"ת ותשמח בזה עד למאד.

ז. ולסיים: אם חפץ הנך לטעום טעם אמיתי של תשובה מלאת תקווה, תקבע לעצמך כל יום זמן, למאירות ליקוטי תפילות, (אפילו חמש או עשר דקות) במתינות ובכוונה ומומלץ להגיד את התפילות השייכים לאלול ולימים הנוראים, ומבטח לך, שתכנס לעולם אחר, עולם של תשובה שלמה ואמיתית!

תקציר: בדרך לאוטובוס מציע נהג גוי לאביהם לקחת אותם במהיר זול במיוחד ומסביר שזה בגלל שגם הוא בדרך לאותו מקום

נחמן אלינסקי

האלי באוקראינה סדרה מרתקת בהמשכים

פרק י"א:

ממש מוזר

לאט לאט נרגעו התאומים מהלחץ של השעות האחרונות, של ארגון המזודות וההזדרזות להגיע לאוטובוס בזמן, טרם ידעו שצפויה להם נסיעה נוחה ברכב פרטי...

הם הסדירו את הנשימה, ושמו לב לרגע המיוחד שיש בנסיעה ברכב הפרטי. בלי בלגן של מזודות, תיקים, ועשרות אנשים...

לו ידעו מה מסתתר מאחורי הרגע המדמה הזה...

|||

אבא כבר הספיק בינתיים להוציא מתיק היד קונטרס על 'התורה הזמנית' שחלק באומן, ושקע בו במצב מקומי - מתאמץ להבין את דבורי המאירים של הרבי.

התאומים, שההתעוררות של השנה החדשה, והקבלות הטובות שקבלו על עצמם באומן, עדיין פעמו בקרבם בעז - רצו מיד ללמוד מאביהם, והוציאו גם הם מתיקי היד חוברת או קונטרס ללמוד בו.

שמעון הוציא את 'קונטרס הלמודים' שחלקו בחבורת הנערים בקרית מורשת, וחזר שוב על הקטעים המדוממים מחיי מור"ן בהם מבארת הזכות העצומה לה זכה בהיותו באומן בימי ראש השנה.

לוי הוציא ספרי מעשיות. הוא שמע מהמשגיח בחבורת הנערים שיש מאנשי שלומנו שהמשיכו עם ה'אמירות' עד שמחת תורה, ואז החליט שלפחות 'סיים' אחד הוא חיב לעשות. ואם לא הצליח, כמו שמעון, לעשות זאת לפני ראש השנה - לפחות ינצל את הזמן עד שמחת תורה כדי לסים את הספר הקדוש.

|||

בדרך של ילדים, למרות שאבא היה עסוק עדיין במלים הקדושות שלפניו, הם הניחו מעט את הספר כדי לית' ניהא למוחין ולהתבונן בפערות העד האוקראיניים בהם חלפו בדרך.

זה היה מפעים לראות עוד ועוד ירק טבעי שהבורא ברא, ולגלות כמה גונים יש לצבע הירק...

היו שם עצים גבוהים ונמוכים, צמחי עשירה מנקדת בצבעים נוספים, ושדות למלא האפק בצבעים צהבהבים....

|||

כאשר אבא סים ללמוד והתחיל לדבר אתם מעט, הם רצו לדבר על נושאים שונים לגמרי.

שמעון רצה לדבר על פלאי הבריאה, ולשמע מעט מאבא שתמיד יודע לחדש אודות הנופים שראים מהחלונות. ולוי, לעומתו, רצה דווקא ללמוד עוד מלים באוקראינית - השפה שמעולם לא ידע שאבא מפרט...

להתקבץ יחד ברננה

ההתרוממות, הזמירות, השיחות חברים, הדרשות, האוכל הביתי שמוגש בשפע ובסבר פנים יפות, כל אלו חוברים יחד לקיום המשך השיחה הנ"ל "ומי שזוכה להיות על ראש-השנה ראוי לו לשמח מואד."

מאד. "אכלו מעדנים ומתקנים" כי חזנות ה' היא קצת (נחמיה ח'), וזה נאמר על ראש-השנה, כי בכוח שנקללים יחד כל הנפשות פנ"ל, על-ידי נעשה שמחה, ברחינות (משלי י"ג): "אור צדיקים ישמח" (ליקו"מ ס"א).

משפיעי אנ"ש

שליט"א ישאו דברים בעת הסעודות המרוממות, כשהגה"ח ר' יעקב שלמה מוזסון שליט"א ילהיב את הלבבות בסעודה שלישית - כלל אנ"ש מוזמנים להתכנס יחדיו ביום ראש השנה בעת רעווא דרעווין.

עם סיום הימים הנעלים, נודה להשי"ת על חסדו הגדול שזכינו לקיים ציון צדיק, וכולנו יחדיו במוצאי ר"ה נצא בצוותא חדא בשמחה וריקודים עם כלל אנ"ש בקרית מורשת אומן.

כמה מרגש לראות את האברכים והבחורים שוקדים על תלמודם בהיכל התורה המרווח, פה ושם בין העצים מתבודד לו בחור בישוב הדעת, הילדים בזמנם הפנוי משחקים להם בהנאה, כשההורים יכולים למצוא להם זמן איכותי לעצמם.

בחורים רבים העלו אשתקד על הכתב את רחשי ליבם, את התועלת הרוחנית והגשמית שהיה להם בזכות 'קרית מורשת אומן', זה מה שנותן כוח לכל אלו שפועלים ללא לאות שלא על מנת לקבל פרס, שהם רואים את התוצאות הנפלאות, את התועלת העצומה, וכמובן מעל הכל, הזכות לקחת חלק בתיקונים הנפלאים של ר"ה, ולשמש את אנשי הצדיק שיחיו.

אנ"ש היקרים מתבקשים להמשיך להעתיך לאבינו שבשמים, שנזכה כולנו להגיע לאומן בשובה ונחת, ושכל ענייני 'קרית מורשת אומן' יהיו על הצד היותר טוב, לרווחת כלל אנ"ש שיחיו.

הנה זה בא, ואנ"ש היקרים האמונים על ציוויו ז"ל שאמר: הראש השנה שלי עולה על הכל. והנה פלא אצלי, מאחר שהמקרים שלי מאמינים לי, ולמה לא יזהרו כל האנשים המקרבים אלי שיהיו פלם על ראש-השנה, איש לא יעדר. כי כל ענין שלי הוא רק ראש-השנה (חיי"מ ת"ג), יתקבצו יחד, באהבה וחובה, מתוך התכללות של כל הנפשות יחדיו.

מורשת הנחל ממשיכה את ההצלחה דאשתקד, ובע"ה גם השנה יזכו אנ"ש הע"י לשהות בימי הקיבוץ הק' בקרית מורשת אומן, שם חשו כולם איך היראה והאהבה משמשים יחד, כי מחד ראש השנה הם ימי דין, כידוע בין אנ"ש לדורותיהם, והנה פעם לפני ראש-השנה שהתלהב מוהר"ב מאימת יום הדין הקרב, ונאמר, "הנה הוא פא הנה הוא פא!" "האט קומט ער, האט קומט ער", ומאידך השמחה והחזוהי הייתה גדולה, וכולם חשו את אורו של רבינו כרוח מרחפת מעלינו.

חודשים ארוכים השקיעו מנהלי קרית הלינה אומן, ה"ה הר"ר אברהם אלחנן יגלניק והר"ר אליעזר קירשבוים שליט"א, לשכלל ולשפר את הקריה בכל התחומים, כשבשנה זו התבשרנו על דרך גישה חדשה לקריה, שתקצר את הדרך ותקל מאוד על אנ"ש ובפרט למבוגרים, כשלצד זה תהיה גם הובלה למזוודות.

הצוות הרוחני בניהולו של הר"ר ראובן שיף כשלצידו ראשי החבורות והסגנים שליט"א, התאספו פעמים רבות והשקיעו שעות רבות וירידה לפרטים הקטנים, כדי להכין תוכניות איכותיות ומגוונות לבחורי החמד. התוכניות - שיהיו הכנה ראויה לימים הנשגבים - כוללות: סדרי לימוד מגוונים עם 'מתן שכרה בצידה' לצד געשעפט 'פירותיהם', שיעורים מרתקים בנושאים שונים, שיחות חיוזק ממשפיעי אנ"ש, חבורה מיוחדת בליווי כלי זמר, רב שיח מיוחד, הגרלות על פרסים יקרי ערך, ועוד ועוד.

גם ילדי התשב"ר קיבלו ביטוי מיוחד, כשהמחנך הר"ר יעקב הרשור שליט"א, הכין שלל תוכניות לימי השהות בקריה, בימים שלפני ר"ה ובזמני סעודות השבת והחג, כך שבעז"ה הילדים ייצאו גדושים ומלאי סיפוק ברוחניות ובגשמיות.

ערב זכור ברית - די אונטערשטע טאג! מתקיים כינוס 'הכנה דרבה' לכלל אנ"ש, עם כיבוד וניגוני התעוררות, כשהשירים פתוחים גם למי שלא זוכה לשהות בקריה, כשהשנה בע"ה יישא דברים נלהבים הרה"ח ר' שלום מיקוק שליט"א.

אין מילים לבטא את סעודות החג בצוותא חדא, היראה, האהבה,

אבא הסביר להם שהכביש עליו הם נוסעים פרגע הוא כביש ענק, מהמפוזרים באוקראינה. "כעת, אנו אומרים לנסע על הכביש הזה במשך כשעתיים, כמעט בלי פניות... זה מזכיר מעט את אחד הכבישים בארץ ישראל שנקרא "כביש הסרגל", כי נוסעים ונוסעים על הכביש הישר, כמעט בלי לפנות מינה או שמאלה..."

"זו אמונה להיות נסיעה נוחה יחסית, ולמי שעייף זה זמן טוב לנצל למעט שנה", אמר אבא, ועצם את עיניו. בלילה האחרון היה אבא ער כל הלילה ושהה בציון הקדוש, וכעת הוא רצה לנות מעט לקראת הדרך הארוכה שמחכה להם עד ארץ ישראל.

גם לוי נסה לישן מעט, זכר מהדרך הלוחץ כמה הדרך ארוכה ומתישה, ונסה לאגור מעט כוחות.

דוקא שמעון, העדיף להתבונן עוד מעט בדרך - אולי אחר כך ינסה לישן מעט.

כעבר כמה דקות, נשמעו בחלל הרכב נשימותיהם הרגועות של אבא ולי, כאשר מבטו של שמעון עדין מרמק לחלוץ.

ידוקא אז, קרה משהו שהיה נראה לשמעון ממש, אבל ממש, מוזר...

הפסח כאילו הכא

ברכת מזל טוב כמה ולבבית שגורה בזאת לידידנו היקרים

הר"ר נתן בריק שפירא היו ירושלים
לנישואי צאצאיהם
 הר"ר מתיא ישראל נחמן אנשין היו ירושלים
 הר"ר אלימלך גולדבלט היו ירושלים
 הר"ר אליעזר משה היילפרין היו ירושלים
 הר"ר יחיאל יהודה חשין היו ירושלים
 הר"ר נחמן ליבשיץ יהיו ירושלים
לנישואיו
 הר"ר יואל לוי יצחק היילפרין היו ירושלים
 הר"ר בנימין זאב חשין היו ירושלים

הר"ר שלום יואל שווארץ היו ירושלים
לחכנס בנם לעול תומ"צ
 הר"ר נתן גולדבסקי היו בית שמש
 הר"ר נפתלי תורביץ היו ירושלים
 הר"ר נחמן סלמנוביץ היו ירושלים
 הר"ר נחמן קרמר היו בית שמש
 הר"ר וואלאף שווארץ היו ירושלים
לאירוסיו צאצאיהם
 הר"ר יואל דייטש היו בית שמש
 הר"ר אהרן לוזין היו בית שמש
 הר"ר שמואל שיינפלד היו בית שמש

הר"ר מרדכי שלום רוזנפלד היו הר יונה
 הר"ר אליהו נחמן רוט היו בני ברק
להולדת הבת
 הר"ר לוי יצחק אנגל היו צפת
 הר"ר ברוך אנשין היו ירושלים
 הר"ר ישראל נחמן דורפמן היו ירושלים
 הר"ר נתן הוכברג היו ברקפלד
 הר"ר מאיר וויס היו ירושלים
 הר"ר יעקב פראנק היו בית שמש
 הר"ר משה רוזנבלט היו בית שמש

להולדת הבן
 הר"ר נחמן אנשין היו ירושלים
 הר"ר נחמן בורשטיין היו בני ברק
 הר"ר ישראל יצחק ברוין היו ירושלים
 הר"ר אשר גולדבלט היו בית שמש
 הר"ר נחמן דרוק היו צפת
 הר"ר מאיר וויס היו ירושלים
 הר"ר אפרים פישל לכל היו ירושלים
 הר"ר יהודה פרידמן היו בית שמש
 הר"ר נתן יחיאל רוזנבלט היו בית שמש

ברכת מזל טוב

